

FINSE SNEEUW

I. Wie neemt het licht mee

In de winter zitten Finnen onder een spaarlamp
zo zijn generaties grootgebracht
ze groeiden niet als kool maar kregen wel een dikke huid
in elke badkamerkast ligt een wapen tegen duisternis
(de apotheker is coulant)

Kinderen stelen bonbons met alcohol uit de boom
de Kerstman is laat dit jaar, zijn adem ruikt
naar sterk schoonmaakmiddel
hij geeft zijn rendier de schuld
terwijl buiten dagen
dunner worden
tak voor
tak

De Kerstman houdt graag dingen voor zichzelf
vroeger was de wereld zo groot dat het soms weken
duurde voordat hij iemand zag

Als het licht zich eindelijk door de lucht drukt
ziet hij de mensen uit de sneeuw komen
als verzopen standbeelden
ze slaan elkaar met takken, huilen op elkaars rug

II. Finse meisjes

Finse meisjes zeggen zelden gedag
maar zijn niet verlegen of arrogant
je hebt alleen een beitel nodig om dichterbij te komen
ze bestellen bier voor zichzelf
reizen de hele wereld af
terwijl hun mannen thuis wachten
als ze boos zijn sturen ze je een rotte zalm

Overwinteren doen ze op een bank onder de sneeuw
als het lente wordt laten ze zich vollopen
om de laag beschaving van hun huid te krabben
ze hangen rond in bushokje
en soms naakt in een meer

In de nachtbus zetten ze hun tanden in de rubberen stoelleuning
als ze niet in slaap gevallen zijn